

ORDENANÇA MUNICIPAL SOBRE LA PROTECCIÓ DEL MEDI AMBIENT ENFRONT DE DIFERENTS FONTS DE CONTAMINACIÓ

TÍTOL I: SOBRE LA QUALITAT SONORA DEL MEDI AMBIENT

CAPÍTOL I: OBJECTIU, ÀMBIT LEGAL

Article 1.- L'objecte d'aquest títol és:

- a) Vetllar per la qualitat sonora del medi urbà.
- b) Garantir la qualitat necessària d'aïllament acústic de les edificacions.
- c) Regular els nivells sonors i les vibracions imputables a qualsevol causa.

Article 2.- Estaran sotmesos al que preceptua aquesta ordenança tots els actes, establiments, activitats, aparells, serveis, edificis i instal·lacions fixes o mòbils, que en llur exercici, funcionament o utilització puguin ésser subjectes actius o passius d'algun dels efectes sonors que regula, qualsevol que sigui el seu titular, promotor o responsable, tant si és una persona física o jurídica particular com si ho és de l'Administració pública o el lloc, públic o privat, obert o tancat en què estigui situat.

CAPÍTOL II: CRITERIS DE PREVENCIÓ URBANA

Article 3.-

1 En les tasques de planejament urbà i d'organització de tot tipus d'activitats i serveis per tal de fer efectiu els criteris expressats a l'article 1, caldrà preveure'n la incidència quant a sorolls i vibracions, conjuntament amb els altres factors a considerar per tal que les solucions i/o planificacions adoptades proporcionin un nivell de qualitat de vida més elevat.

2 En particular, allò que es disposa en el paràgraf anterior serà d'aplicació en els casos següents, entre altres:

- a. L'organització del trànsit en general,
- b. Els transports col·lectius urbans,
- c. Les recollides de deixalles,
- d. La ubicació de centres docents (parvularis, col·legis); sanitaris (consultoris mèdics); llocs de residència col·lectiva (casernes, hospitals, hotels, residències de gent gran, convents), ja que poden produir en certs moments un augment ostensible dels nivells de soroll aeri i d'impacte i que, tanmateix, necessiten, per realitzar les seves finalitats, ubicar-se en un ambient silenciós.

3 L'aïllament acústic en la concessió de llicències d'obres.

4 Planificació i projecte de vies de circulació amb llurs elements d'aïllament i amortiment acústic (distància, edificacions, arbrat, barreres acústiques per murs aïllants-absorbents, vies elevades i semienterrades, etc.).

Article 4.- Els nivells de sorolls permesos, segons el nivell de soroll de fons i els màxims de vibracions que s'aplicaran a les diferents zones de la vila, seran els que es determinin als annexos 2 i 3 d'aquestes ordenances.

CAPÍTOL III: CRITERIS DE PREVENCIÓ ESPECÍFICA

Secció I: Sobre les condicions acústiques en els edificis

Article 5.- Tots els edificis han de complir les condicions acústiques de l'edificació que determina la Norma Bàsica d'Edificació-Condicions Acústiques de 1982 (NBE-CA-82), aprovada pel Reial decret 1909/1981, de 24 de juliol (BOE del 7 de setembre de 1981), modificat pel Reial decret 2115/1982, de 12 d'agost (BOE del 3 de setembre de 1982), així com les modificacions que en el futur s'hi introdueixin i les altres normatives que s'estableixin respecte a l'aïllament de l'edificació.

Article 6.- Amb referència a la Llei mencionada en l'article anterior:

- a) Els valors de l'aïllament es refereixen també als forats i els mecanismes necessaris per a la ventilació dels locals emissors tant a l'hivern com a l'estiu.
- b) El compliment de les disposicions d'aquest article no eximeix l'obligació de no incrementar els nivells de soroll segons el que estableix l'annex 2 d'aquestes ordenances.
- c) El subjecte passiu, titular del focus de soroll, té l'obligació d'incrementar l'aïllament fins aconseguir els mínims de soroll permès.

Secció II: Sobre els sorolls dels vehicles.

Article 7.- Els propietaris o usuaris de vehicles de motor hauran d'acomodar els motors i les fuites de gasos a les prescripcions establertes sobre la matèria en les disposicions de caràcter general segons l'annex 4 d'aquestes ordenances.

Article 8.- Els nivells de soroll dels vehicles seran mesurats segons el Reglament número 9 sobre l'homologació dels vehicles respecte al soroll amb les especificacions del mètode establert per la Norma ISO 150 R-362.

Article 9.-

a) Els conductors de vehicles de motor, excepció feta dels qui serveixin amb vehicles de la policia governativa o municipal, el servei d'extinció d'incendis i salvament i altres vehicles destinats al servei d'urgències degudament autoritzats, s'abstindran de fer ús dels dispositius acústics en tot el terme municipal durant les 24 hores del dia, fins i tot en el supòsit de qualsevol dificultat o impossibilitat de trànsit que es produeixi a la calçada de les vies públiques. Només serà justificable la utilització instantània d'avisadors acústics en casos excepcionals de perill immediat d'accidents que no puguin evitar-se per altres sistemes.

b) Tots el vehicles destinats a serveis d'urgències disposaran d'un mecanisme de regulació de la intensitat sonora dels seus dispositius acústics que la reduirà a uns nivells compresos entre 70 i 90 dB(A) durant les hores nocturnes.

c) Els conductors dels vehicles destinats a servei d'urgències només utilitzaran els dispositius de senyalització acústica d'emergència en els casos de notable necessitat i quan no sigui suficient la senyalització lluminosa. Els caps dels respectius serveis d'urgències seran els responsables d'instruir els conductors en la necessitat de no utilitzar indiscriminadament els esmentats senyals acústics.

Article 10.- Està prohibit:

a) Forçar les marxes dels vehicles de motor produint sorolls molestos.

b) Utilitzar dispositius que puguin anul.lar l'acció del silenciador o eliminar-ne una part o la totalitat.

c) En tots els casos, voltar innecessàriament les illes de cases i molestar el veïnat.

Article 11.-

a) La fuga de gasos ha d'estar dotada d'un dispositiu silenciador de les explosions de manera que en cap cas no s'arribi a un nivell de sorolls superior al que s'estableix per a cadascuna de les categories de vehicles; el conductor no podrà posar fora de servei el dispositiu silenciador.

b) Tant a les vies públiques urbanes com a les interurbanes es prohibeix la circulació de vehicles de motor amb l'anomenada "fuita de gasos lliure".

c) Es prohibeix, també, la circulació dels vehicles esmentats quan els gasos expulsats pels motors en surtin a través d'un silenciador incomplet, inadequat o deteriorat, en lloc de travessar un silenciador eficaç o bé a través de tubs ressonadors.

d) Quan s'infringeixin les prohibicions establertes en aquest article, tot superant els nivells sonors màxims admesos, si la vulneració obeeix a l'existència en el vehicle

de dispositius no homologats, manipulats o sostrets per tal de causar aquest excés de nivell sonor, podrà estendre's la responsabilitat per la infracció al titular de l'establiment de reparació o taller que hagi instal·lat aquest dispositiu no homologat o manipulat, o que l'hagi sostret, sempre que el titular del vehicle acrediti la intervenció necessària en la pràctica prohibida de l'establiment. En aquests casos, la sanció pecuniària derivada de la infracció s'imposarà a parts iguals al titular del vehicle i al de l'establiment.

Article 12.- Seran retirats de la via pública els vehicles que produeixin sorolls innecessaris de manera insistent, amb aparells d'alarma o senyalització d'emergència.

Article 13.- En general, davant de qualsevol molèstia que puguin produir els vehicles i/o del comportament incívic dels seus conductors, que no estigui ressenyada en aquest capítol, caldrà aplicar la corresponent Ordenança reguladora de circulació, la Llei de seguretat viària, el Reglament general de circulació o qualsevol normativa que reguli els temes de sorolls en relació amb la qualitat de vida.

Secció III: Sobre el comportament dels ciutadans a la via pública i en la convivència diària

Article 14.-

1 La producció de soroll a la via pública a les zones de convivència pública o a l'interior dels edificis s'ha de mantenir dins els límits que exigeix la convivència ciutadana (annex 1)

2 Els preceptes d'aquesta secció es refereixen als sorolls produïts per:

a. El to excessivament alt de la veu humana o l'activitat directa de les persones, ja sigui en zones de convivència pública o al propi habitatge.

b. Sons, cants i crits d'animals domèstics.

c. Aparells o instruments musicals o acústics.

d. Aparells domèstics

S'entenen com a zones de convivència pública: els carrers, les places, els parcs, els estadis, etc.

Article 15.- En relació amb els sorolls de l'apartat a de l'article 14, punt 2, queda prohibit:

a) Cantar, cridar, baladrejar a qualsevol hora del dia o de la nit en zones de concurrència pública i en vehicles del servei públic.

b) Cantar o parlar amb un to de veu excessivament alt a l'interior dels domicilis particulars i a les escales i als patis dels habitatges dins l'horari establert a l'annex 1 d'aquestes ordenances.

c) Tancar portes i finestres estrepitosament, especialment en el període assenyalat en l'apartat b) anterior.

d) Qualsevol altre tipus de soroll produït per reparacions materials o mecàniques de caràcter domèstic, canvi de mobles o per altres causes que es puguin evitar a l'interior de les cases, en especial dins l'horari establert a l'annex 1.

Article 16.- Pel que fa als sorolls de l'apartat b de l'article 14, punt 2, es prohibeix, dins l'horari establert a l'annex 1, deixar als patis, les terrasses, les galeries i els balcons, aus o animals que amb els seus sons, crits o cants destorbin el descans dels veïns. Durant les altres hores els propietaris o encarregats, els hauran de retirar quan de manera evident ocasionin molèsties als altres ocupants de l'edifici o els edificis veïns.

Article 17.- Amb referència als sorolls de l'apartat c de l'article 14, punt 2, s'estableixen les prevencions següents:

1 Els propietaris, els usuaris d'aparells de ràdio i televisió, tocadiscos, magnetòfons, altaveus, pianos i d'altres instruments musicals o acústics, per tal de no causar molèsties als veïns, hauran d'ajustar-ne el volum de manera que no s'incrementin els nivells de soroll amb valors més alts que els establerts a l'annex 2 d'aquestes ordenances.

2 Es prohibeix, a la via pública i en zones de concurrència pública, accionar aparells de ràdio i televisió, tocadiscos, instruments musicals, emetre missatges publicitaris i activitats anàlogues quan puguin molestar altres persones o superar els nivells màxims de soroll de l'annex 2. No obstant això, en circumstàncies especials l'autoritat municipal podrà autoritzar aquestes activitats.

Article 18.- Els assaigs i reunions musicals, instrumentals o vocals, de ball o dansa i les festes privades s'atendran al que s'ha establert a l'article 17. No serà d'aplicació quan el local disposi d'aïllament acústic suficient.

Article 19.- Amb referència als sorolls de l'apartat d de l'article 14, punt 2, es prohibeix la utilització, durant les hores nocturnes, de qualsevol tipus d'aparell o instal·lació domèstica, com és el cas de rentadores, assecadores, líquadores, trituradores, aspiradores i d'altres que puguin incrementar els nivells de soroll

segons allò establert a l'annex 2 d'aquestes ordenances. No serà d'aplicació quan l'habitatge gaudeixi del corresponent aïllament acústic i aquest sigui suficient.

Secció IV: Sobre els actes i les activitats multitudinàries a la via pública i/o a zones de concurrència pública

Article 20.- Les manifestacions populars a la via pública o en espais oberts de caràcter comunal o veïnal derivades de la tradició (com és el cas de revetlles i festes majors), les concentracions de clubs o associacions, els actes culturals o recreatius excepcionals, les manifestacions o els mítings de caire polític o sindical i totes les activitats que tinguin un caràcter o interès semblant, hauran de disposar d'una autorització expressa de l'Alcaldia, que podrà imposar condicions d'acord amb la possible incidència dels sorolls a la via pública amb independència de les qüestions d'ordre públic. La sol.licitud haurà de formular-se amb la mateixa antelació que la legislació vigent assenyala per a sol.licitar l'autorització governativa.

Secció V: Sobre els treballs a la via pública que produeixen sorolls.

Article 21.-

1 Els treballs temporals, com els d'obres de construcció pública o privada, no podran fer-se dins l'horari establert a l'annex 1, si produeixen un increment sobre el nivell de fons dels sorolls a l'interior de les propietats alienes. Durant la resta de la jornada els equips emprats no podran originar, a 1,5 metres de distància nivells sonors superiors als 80 dB(A).

2 No es prohibeixen els treballs nocturns de les obres urgents, per raons de necessitat o de perill o aquelles que, pels seus inconvenients, no puguin fer-se de dia. El treball nocturn ha d'ésser autoritzat expressament per l'autoritat municipal, que determinarà els límits sonors que haurà de complir.

Article 22.- Les activitats de càrrega i descàrrega de mercaderies, la manipulació de caixes, de contenidors, de materials de construcció i d'objectes similars es prohibeixen terminantment dins l'horari establert a l'annex 1 d'aquestes ordenances. Se n'exceptuen les operacions de recollida d'escombraries i de repartiment de queviures.

Durant la resta de l'horari laboral aquestes activitats hauran de fer-se amb la màxima cura per tal de minimitzar les molèsties i reduir-les a les estrictament indispensables.

Secció VI: Sobre les taules de bar a la via pública.

Article 23.-

a) En cas que s'autoritzi el manteniment de les taules de bar a la via pública fins més tard de l'hora indicada a l'article 129 d'aquesta ordenança, la seva utilització i

la retirada s'haurà de realitzar evitant de fer cap soroll que pugui molestar els veïns. En cas contrari, es podrà limitar l'autorització municipal.

b) A l'efecte d'aquesta disposició tindran la mateixa consideració les taules de bar instal·lades a terrasses, galeries, patis o similars que estiguin a l'aire lliure.

c) Per a qualsevol infracció que no estigui ressenyada en aquests article, caldrà aplicar l'Ordenança d'establiments de concurrència pública.

Secció VII: Sobre els estris i els aparells susceptibles de produir sorolls i/o vibracions.

Article 24.- No pot instal·lar-se cap màquina o òrgan en moviment, en/o sobre parets mitgeres, sostres o altres elements estructurals de les edificacions.

Article 25.- La instal·lació a terra dels elements esmentats a l'article 24 s'efectuarà amb la interposició d'elements antivibratoris adequats, la idoneïtat dels quals s'haurà de justificar suficientment en els projectes corresponents.

Article 26.- La distància mínima entre els elements indicats a l'article 23 i el tancament perimetral ha de ser de 10 cm.

Article 27.-

1 Els conductes per on circulin fluids en règim forçat han de disposar de dispositius antivibratoris.

2 La connexió d'equips per al desplaçament de fluids per conductes i canonades, com és el cas d'instal·lacions d'aireig, climatització i aire comprimit, es realitzarà mitjançant preses o dispositius elàstics. Els primers trams tubulars i els conductes i, si cal, la totalitat de la xarxa s'ha de subjectar mitjançant elements elàstics per evitar la transmissió de sorolls i vibracions a través de l'estructura de l'edifici.

3 Les conduccions tubulars i els conductes han de travessar les parets sense estar-hi collats i amb un muntatge elàstic d'eficàcia provada.

Article 28.- A partir de la vigència d'aquesta ordenança, no es permetrà l'establiment de màquines i d'instal·lacions que originin increments de nivells sonors superiors als límits establerts a l'annex 2 d'aquestes ordenances en llurs zones de recepció, si són en edificis residencials, sanitaris o educatius

Article 29.- Els equips de les instal·lacions d'aire condicionat, aireig o refrigeració, com poden ser ventiladors, extractors, unitats condensadores i evaporadors, compressors, bombes, torres de refrigeració i altres de similars no poden originar,

en els edificis contigus o pròxims no usuaris d'aquests serveis, increments de nivells sonors superiors als de l'annex 2.

** Modificació introduïda en virtut de l'acord del Ple Municipal del 9 d'abril de 1996 (BOP 144 de 15-6-96):*

"Pel que fa a la instal·lació i al funcionament d'aparells condicionadors d'aire, s'hauran d'observar endemés les prescripcions següents:

a) Qualsevol mecanisme integrant de l'equip d'aire condicionat, susceptible de produir vibracions, haurà de disposar d'elements antivibratoris que evitin la producció de molèsties.

b) Es prohibeix el vessament directe o indirecte de les aigües de condensació produïdes per l'aparell a la via pública.

c) Resta prohibida la utilització de gasos del tipus clorofluor en les operacions de neteja dels equips.

d) La sortida d'aire dels compressors, i en el seu cas la procedent de la renovació dels locals, es podrà conduir a la via pública. Tanmateix, la sortida haurà de quedar per damunt del nivell de la porta d'accés de l'immoble i, en qualsevol cas, a una alçada mínima de dos metres per sobre del nivell de la vorera. Caldrà la instal·lació d'un difusor que eviti la producció de molèsties a tercers.

e) Resta prohibida la instal·lació de qualsevol aparell o element d'aire condicionat, visible des de la via pública, en les zones compreses dins dels límits dels àmbits d'interès definits en el Pla especial i catàleg històrico-artístic i ambiental de Vilafranca. En la resta del terme municipal, els equips instal·lats en els plantes baixes hauran de gaudir d'una protecció visual, no ultrapassaran la línia de façana i seran respectuosos amb els elements d'aquesta (reixes, gelosies, rètols o altres elements); quant als equips instal·lats en la resta de plantes, no ultrapassaran tampoc la línia de façana i, si hi ha balcons, es situaran a la part inferior d'aquests per tal d'evitar l'impacte visual.

f) Quant als equips de refrigeració instal·lats en terrats, s'haurà de garantir que no es produeixin sorolls o vibracions de caràcter molest perceptibles des dels habitatges o locals, i les grans instal·lacions s'hauràn d'apantallar o tancar amb un recinte insonoritzat.

g) La instal·lació d'aparells d'aire condicionat està subjecta a l'obtenció de llicències municipal prèvia. La sol·licitud de llicència s'acompanyarà amb un plànol de situació, documentació gràfica sobre la situació dels equips, característiques d'aquests i memòria i solucions tècniques d'aïllament quan calgui. Tanmateix, en els supòsits d'instal·lacions complexes que ho requereixin reglamentàriament serà necessària la tramitació de llicència ajustada al Reglament d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses.

D'altra banda, en les llicències d'obres majors de nova planta o de reforma s'haurà de justificar en el projecte la instal·lació d'equips d'aire condicionat, juntament amb la resta d'instal·lacions.

S'introdueix una disposició transitòria en el text de l'Ordenança, amb el redactat següent:

En relació amb l'aplicació d'allò que disposa l'article 29 d'aquesta Ordenança, sobre els aparells condicionadors d'aire.

Serà exigible íntegrament respecte de les instal·lacions d'aparells que tinguin lloc a partir de la seva entrada en vigor.

Quant als equips ja instal·lats amb anterioritat a aquesta entrada en vigor, i sempre que el seu titular pugui acreditar fefaentment aquesta circumstància o bé li consti a l'Ajuntament per raons objectives, el règim jurídic aplicable serà el següent:

a) Sempre que es produeixin obres de reforma o de rehabilitació d'importància en l'immoble, i també quan es procedeixi a la substitució total o substancial dels equips condicionadors, caldrà donar compliment estricte a allò que disposa l'article 29 de l'Ordenança.

b) Les limitacions establertes pel que fa als nivells de soroll i de vibracions, així com la prohibició de vessament d'aigües de condensació a la via pública, seran aplicables a tots els aparells sense excepció, independentment de la seva data d'instal·lació. En el supòsit de contravençió l'Ajuntament podrà dictar les ordres d'execució adients per tal de subsanar les deficiències observades i, si són incomplertes, es podrà disposar la inutilització i els precintes de l'aparell, sens perjudici de la imposició de les sancions procedents.

c) Quant a la resta de prescripcions de l'article 29, relatives entre d'altres aspectes a la ubicació dels equips i sortides s'aire, seran d'aplicació acomplert el termini de cinc anys a partir de l'entrada en vigor de la normativa. Transcorregut aquest període, els aparells i sortides disconformes amb els preceptes aprovats hauran de ser retirats o adaptats.

Article 30.- A partir de la vigència d'aquesta ordenança, no es permetrà l'establiment de màquines o d'instal·lacions auxiliars que originin, en els edificis contigus o pròxims, nivells de vibracions sensiblement perceptibles.

Article 31.- Independentment de les restants limitacions d'aquesta ordenança, segons el que s'especifica en l'Ordenança d'establiments de concurrència pública, a l'interior de qualsevol espai obert o tancat destinat a reunions, espectacles o audicions musicals (discoteques i similars), , no poden superar-se nivells sonors màxims de 100 dB(A) en cap punt a què tinguin accés els clients o usuaris, llevat que a l'accés o als accessos de l'esmentat espai es col·loqui l'avís següent:

"Els nivells sonors a l'interior poden produir lesions permanents a l'oïda."

L'avís ha d'ésser perfectament visible, tant per la seva dimensió com per la il·luminació.

Article 32.- Llevat de circumstàncies excepcionals, es prohibeix fer sonar, durant la nit, elements d'avís, com ara sirenes, alarmes, rellotges públics, campanes i altres per sobre del nivell de soroll de fons.

Article 33.-

1 Es prohibeix fer sonar, llevat que hi hagi una causa justificada, qualsevol sistema d'avís, alarma i senyalització d'emergència (per robatori, incendi, etc.).

2 Tot i això, s'autoritzen proves i assaigs d'aparells d'alarma i emergències, si són d'algun d'aquests tipus:

a) Excepcionals: seran les que han de realitzar-se immediatament després de la instal·lació de l'aparell. Poden efectuar-se entre les 10 i les 18 hores.

b). Rutinàries: seran les de comprovació periòdica dels sistemes d'alarma. Només poden realitzar-se un cop al mes i en un interval màxim de 5 minuts. La guàrdia urbana ha de conèixer prèviament el pla d'aquestes comprovacions i el dia i l'hora en què es faran.

c) Les alarmes i els dispositius instal·lats en establiments comercials i habitatges han de disposar de la llicència municipal corresponent, d'acord amb el que estableix l'Ordenança reguladora de la instal·lació de sistemes d'alarma en bens i immobles.

Quan a les dependències de la Policia local no es tingui constància del nom de la persona responsable d'un aparell que estigui causant molèsties, l'autoritat municipal podrà utilitzar els mitjans necessaris per fer-la cessar. L'anterior mesura s'entén sense perjudici de la sanció corresponent quan les molèsties derivin d'actes imputables a l'actuació del propietari o de l'industrial, com a conseqüència d'una instal·lació d'aparells deficient o de la manca de les operacions necessàries per mantenir-lo en bon estat de conservació.

d) En la sol·licitud de llicència d'obertura d'un establiment, tant si l'activitat és innòcua com classificada o en el canvi de titular, s'ha de justificar, juntament amb la llicència, si el local o l'activitat en qüestió disposa d'alarma sonora de robatori i/o alarma d'incendis, la qual cosa serà comunicada a la guàrdia urbana.

Secció VIII: Mesures de col·laboració cívica dels establiments de concurrència pública.

Article 34.- Totes les mesures de prevenció i regulació que facin referència al soroll a l'interior i exterior dels establiments de concurrència pública previstos a l'annex nomenclàtor que figura al final del Reglament de policia d'espectacles i activitats recreatives, aprovat pel Reial decret 2816/1982, de 27 d'agost, queden recollides a les Ordenances d'establiments de concurrència pública.

CAPÍTOL IV: SOBRE LES LLICÈNCIES

Article 35.- Totes les fonts, estris o aparells productors de sorolls o vibracions de procedència industrial, i també les activitats susceptibles de produir soroll requeriran una llicència municipal prèvia a la instal·lació i al funcionament.

En el projecte adjunt a la sol·licitud de llicència municipal d'obertura, d'acord amb el Reglament d'activitats molestes, insalubres i perilloses, tant de nova creació com de modificació, canvi o legalització, s'ha d'incloure un apartat on s'expliquin les mesures que l'industrial aplicarà per acomplir els valors expressats a l'annex 2 d'aquesta ordenança. S'hauran de portar càlculs justificatius si l'Administració municipal ho considera oportú.

En tot cas, no podrà obtenir-se l'autorització de funcionament preceptiva per a l'exercici de l'activitat si les mesures emprades no tenen l'eficàcia exigible.

TÍTOL II: SOBRE LA PROTECCIÓ ENFRONT DE LA CONTAMINACIÓ DE L'ATMOSFERA

CAPÍTOL I: DISPOSICIONS GENERALS

Article 36.- Aquest títol té per objecte regular totes les activitats, situacions i instal·lacions que siguin susceptibles de produir emissions de gasos o de partícules sòlides o líquides en el terme municipal de Vilafranca del Penedès, per tal d'evitar la contaminació atmosfèrica i el risc que pugui provocar sobre la salut humana, sobre els recursos naturals i sobre l'ambient.

Article 37.- Als efectes d'aquest títol, s'entén per contaminació per formes de la matèria, d'acord amb la Llei 38/1972 de protecció del medi ambient atmosfèric, la presència a l'aire de matèries que impliquin un risc, dany o molèstia greu per a les persones o els béns de qualsevol naturalesa.

Article 38.- Per a la determinació d'activitats potencialment contaminadores hom s'atindrà al que disposa l'article 41 i els següents del Reglament que desenvolupa la Llei citada a l'article 57, aprovat pel Decret 833/1975, els seus annexos i la legislació concordant.

CAPÍTOL II: SOBRE ELS NIVELLS D'IMMISSIÓ I LA DECLARACIÓ DE ZONA D'ATMOSFERA CONTAMINADA

Secció I: Normes Generals

Article 39.- S'entén per límits d'immissió les concentracions màximes tolerables de presència a l'atmosfera de cada contaminant, aïlladament o associat amb altres. Els nivells màxims d'immissió admissibles s'adaptaran a allò establert en la legislació vigent, amb especificació expressa del temps d'exposició corresponent.

Article 40.- Quan, a la vista dels valors subministrats per la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica, i tenint en compte les previsions meteorològiques, es consideri previsible assolir, en una determinada zona de la vila, nivells d'immissió superiors als tipificats en aquest títol, o bé mantenir-se durant un període prolongat en valors que, encara que inferiors a aquests, siguin molt propers, l'Alcalde, amb la proposta prèvia dels serveis tècnics municipals, declararà la situació d'atenció i vigilància atmosfèrica.

Article 41.- 1 En el cas de declarar-se la situació d'atenció i vigilància atmosfèrica, l'alcaldia adoptarà les mesures pertinents amb l'objecte de preservar les condicions higiènic-sanitàries de l'atmosfera, i en farà la màxima difusió de forma immediata.

2 Amb la mateixa urgència es divulgarà la fi de la situació d'atenció i vigilància atmosfèrica, que també serà declarada per l'alcaldia.

Article 42.- Les declaracions de zona d'atmosfera contaminada i de situació d'emergència es realitzaran en la forma i amb els efectes previstos a la legislació vigent.

CAPÍTOL III: SOBRE LA CONTAMINACIÓ ATMOSFÈRICA D'ORIGEN RESIDENCIAL

Secció I: Sobre les instal·lacions de combustió

Article 43.-

1 Totes les instal·lacions de combustió, sigui quin sigui el combustible utilitzat i l'us a què estiguin destinades, la potència calorífica útil de les quals sigui superior a 25.000 Kcal/h, hauran d'acomplir les prescripcions d'aquest títol i necessiten, per poder funcionar la llicència o l'autorització corresponent que podrà, si cal, quedar inclosa en l'activitat principal.

2 Tota modificació, substitució o transformació de les instal·lacions de combustió existents a què es fa referència en aquest article, necessita llicència municipal, i l'adaptació a les prescripcions d'aquest títol i a la normativa general sobre la matèria.

3 Tots els equips, aparells i altres elements que s'instal·lin han de correspondre als especificats en la documentació presentada amb la sol·licitud de la llicència municipal, i s'han d'ajustar a la normativa vigent sobre aquesta matèria, especialment pel que fa a l'homologació dels equips utilitzats.

Article 44.- Tots els elements instal·lats han de ser homologats, quan n'existeixin normes que en facin referència i, tant l'aparell com la seva instal·lació han d'acomplir el que estigui estipulat en la reglamentació d'instal·lació de calefaccions, climatització i aigua calenta sanitària i instruccions tècniques complementàries.

Secció II: Sobre els combustibles

Article 45.- Els combustibles emprats en aquestes instal·lacions i llurs característiques han de ser els següents:

- Combustibles gasosos: sense límit.

- Combustibles sòlids: podran utilitzar-se únicament carbons de qualitat autoritzats en la legislació vigent.

- Combustibles líquids: s'autoritzen aquells fixats per la legislació vigent per a aquest tipus d'instal·lacions.

Article 46.- Segons el que preveu aquest títol, es defineixen com a combustibles nets l'energia elèctrica, el gas natural, els gasos líquids de petroli, els gasos manufacturats i altres combustibles possibles sempre que el seu contingut en sofre sigui igual o inferior al 0.2 %.

Article 47.- Les instal·lacions de combustió que tinguin una potència calorífica total superior a 2.000 Mkcal/h disposaran d'una reserva de combustible net que n'asseguri el funcionament durant almenys 6 dies. Aquesta reserva s'utilitzarà quan es declari una situació d'emergència i mentre aquesta es perllongui o quan sigui previsible que es produeixi.

Article 48.- No podran utilitzar-se aquells combustibles líquids o sòlids que tinguin un contingut de sofre superior al que, en cada cas, assenyali la legislació vigent.

Secció III: Sobre els gasos de combustió.

Article 49.- Amb la finalitat de racionalitzar el consum energètic, les instal·lacions i el funcionament dels generadors de calor, s'han d'ajustar a la reglamentació d'instal·lacions de calefacció, climatització i aigua calenta sanitària i a les instruccions tècniques complementàries.

Article 50.- Els generadors de calor han de tenir, com a mínim, els rendiments que determini la normativa vigent en cada moment. Actualment, regiran els especificats en el Decret 1618/1980 del reglament d'instal·lacions de calefacció, climatització i aigua calenta sanitària (BOE 6/8/1981).

Article 51.- Quan el rendiment de combustió de qualsevol generador de calor sigui inferior al 75 %, el titular o els titulars de la instal·lació estaran obligats a substituir els elements defectuosos, a canviar la instal·lació o, si cal, a adoptar les mesures necessàries amb la finalitat d'aconseguir que el rendiment superi el percentatge indicat. (Són d'especial acceptació les excepcions establertes a l'annex 6).

Article 52.-

1 Per a aquelles instal·lacions en què s'utilitzin combustibles sòlids, la temperatura dels fums, a l'entrada de la xemeneia, no ha de superar els 250 °C.

2 En les instal·lacions de combustibles líquids, el percentatge de concentració de CO₂ de gasos secs en els fums, mesurats en volum, hauran d'estar compresos entre 10 i 13 i la seva temperatura entre 180 i 250°C, mesurant tots els valors a l'entrada de la xemeneia.

Article 53.-

1 Només poden emetre's fums visibles ocasionalment. L'índex opacimètric màxim autoritzat és d'1 en l'Escala Ringelmann o 2 en l'Escala Bacharach.

2 Aquests límits poden ser sobrepassats fins al doble en el centre d'instal·lacions amb combustibles sòlids, durant un temps màxim de mitja hora, sempre tenint en compte el que es disposa a l'article 60.

Article 54.- Queda prohibida qualsevol combustió que no es faci en cases adequades i previstes de les corresponents conduccions d'evacuació dels productes de combustió.

Secció IV: Sobre els dispositius de control i evacuació

Article 55.-

1 Les noves instal·lacions han de tenir els dispositius adequats que permetin mesurar la pressió a la xemeneia i a la cambra de combustió, la temperatura dels fums i l'anàlisi d'aquests, així com tots els controls que siguin necessaris per comprovar el funcionament del procés de combustió.

2 Amb aquesta finalitat, la xemeneia haurà de disposar d'un orifici de diàmetre no inferior a 5 cms, amb la tapa corresponent, situat en un lloc accessible, segons el que indica l'article 56.

3 Les instal·lacions de calefacció i d'aigua calenta sanitària han de tenir un orifici no inferior a 8 mm.

Article 56.-

1 L'orifici per prendre mostres s'ha de situar de tal manera que la distància amb qualsevol pertorbació de flux gasós (colze, canvi de secció o altres) sigui com a mínim de 8 diàmetres, en el cas que la pertorbació es trobi abans del punt de mesura respecte del sentit del flux, o de 4 diàmetres si està en sentit contrari.

2 En el cas particular d'instal·lacions ja existents, que tinguin grans dificultats per a mantenir aquestes distàncies, es podran disminuir procurant conservar una relació d'1 a 2, amb l'objectiu que la desviació de les condicions ideals sigui mínima. En qualsevol cas, no s'admetran valors inferiors a 2 i 0,5 diàmetres per a les distàncies entre el punt de presa de mostres i qualsevol pertorbació anterior i posterior, respectivament.

Article 57.-

1 Per a les seccions no circulars s'utilitzarà el diàmetre hidràulic equivalent, que en el cas de secció rectangular ve donat per la fórmula:

$$De = 2 \frac{axb}{a+b}$$

on a i b són els costats interiors de la secció de la xemeneia.

2 Totes les dimensions indicades als articles precedents es refereixen a cotes interiors.

Article 58.-

1 Per a realitzar mesures i preses de mostres, els orificis circulars que es practiquin a les xemeneies han d'estar dotats, per facilitar la introducció dels elements necessaris, d'un casquet roscat de 100 mm de longitud o major, que permeti acoplar la tapa corresponent. Aquest casquet anirà totalment soldat en els casos de les xemeneies metàl·liques o anclat en les xemeneies d'obra.

2 En les connexions s'ha de disposar de les tapes metàl·liques, mascle o femella corresponents.

3 El registre per prendre mostres ha de ser accessible per facilitar la instal·lació i la comprovació dels aparells de mesura, de manera que el personal d'inspecció pugui treballar normalment i sense risc d'accidents.

4 Si es considera necessari, s'instal·la una plataforma que disposi de barana i entornpeu de seguretat.

5 Totes les mesures que es facin (cabals, velocitats, concentracions de contaminants i d'altres), s'han de portar a terme amb mètodes homologats nacionalment o internacional.

Article 59.-

1 El nombre d'orificis i connexions a les xemeneies circulars ha de ser de 2, els quals han d'estar situats segons els diàmetres perpendiculars.

2 A les xemeneies rectangulars aquest nombre n'hi ha d'haver de 3, disposats sobre el lateral de menors dimensions i en els punts mitjos que resulten de dividir la distància lateral inferior en 3 parts iguals.

3 A les xemeneies de diàmetre interior, real o equivalent, inferior a 70 cm, només hi ha d'haver una connexió per a mesures i anàlisis.

Article 60.- Les xemeneies per a evacuació dels gasos, producte de la combustió o de l'activitat, s'han de construir segons les normes presents i la seva desembocadura ha de sobrepassar, almenys, dos metres d'alçada de l'edifici més alt, propi o proper en un radi de quinze metres i sempre de manera que, per les condicions de l'entorn, i a criteri dels serveis tècnics municipals no ocasioni molèsties als veïns ni afecti l'ambient.

Article 61.- Quan existeixi un depurador de fums en el circuit d'evacuació s'ha de disposar d'un orifici anterior i un altre de posterior per a la presa de mostres i l'anàlisi d'eficàcia.

Article 62.- Els sistemes de depuració han de complir la normativa vigent, i si es tracta de sistemes de via humida, no poden abocar-se al clavegueram líquids que continguin reactius, o que el seu pH estigui fora de l'interval compres entre 6 i 10.

Article 63.- Les instal·lacions que tinguin una potència total superior a les 86.400 Kcal/h han de ser obligatòriament conservades i mantingudes per empreses especialitzades o per personal autoritzat, que n'és responsable del bon funcionament. Aquestes empreses o personal autoritzat ha de fer, com a mínim, una revisió anual, el resultat de la qual ha de quedar assentat en el llibre de registre oficial de la instal·lació, que ha de recollir, a més, totes les incidències i reparacions efectuades durant el seu funcionament i que ha d'estar a disposició de l'Administració.

CAPÍTOL IV: SOBRE LA CONTAMINACIÓ ATMOSFÈRICA D'ORIGEN INDUSTRIAL

Secció I: Sobre les llicències

Article 64.- Es consideren indústries potencialment contaminadores de l'atmosfera les definides al Decret 833/1975 de protecció del medi ambient atmosfèric, a les quals s'ha d'aplicar tot el que aquest Decret disposi, i en particular, tot el que fa referència als límits màxims d'emissions.

Article 65.-

1 Per a aquestes indústries és indispensable, abans de la concessió de la llicència municipal, la presentació d'un estudi o projecte, signat per un tècnic competent, on es justifiqui l'acompliment del que disposa el Decret citat a l'article 64.

2 Aquest estudi formarà part, si cal, del projecta tècnic global que de forma reglamentària ha d'acompanyar la sol·licitud de llicència per a la instal·lació de l'activitat classificada en qüestió.

Article 66.-

1 Els titulars d'activitats industrials potencialment contaminadores de l'atmosfera estan obligats a respectar els límits d'emissió que els corresponguin, sense necessitat d'un acte de requeriment o de subjecció individual.

2 Així mateix, estan obligats a:

a) facilitar l'accés dels inspectors municipals als llocs de l'activitat;

b) posar a disposició dels inspectors la informació, la documentació, els elements i el personal auxiliar que siguin necessaris;

c) permetre als inspectors les preses de mostres suficients per a realitzar les anàlisis i les comprovacions;

d) Permetre la utilització dels instruments i els aparells de l'empresa utilitzats amb finalitats d'autocontrol;

e) proporcionar, en general, tota mena de facilitats per a la realització de la inspecció.

Article 67.-

1 Un cop instal·lada la indústria, és necessari que es realitzin les mesures oportunes per garantir el funcionament correcte de la instal·lació, dins dels límits d'emissions fixats en cada cas.

2 Aquesta mesura serà realitzada per l'Ajuntament o per entitats col·laboradores de l'Administració. Les despeses ocasionades per aquestes mesures han d'anar a càrrec del titular de la instal·lació.

Article 68.- No es pot autoritzar l'ampliació d'una indústria si no aconsegueix, pel que fa a les instal·lacions ja existents, els nivells d'emissió establerts, si no és que junt amb el projecte d'ampliació se'n presenta un altre de depuració de les emissions ja existents, i d'adopció dels mitjans anticontaminants necessaris i de les mesures preventives, correctores i/o reparadores per reduir aquests nivells als límits reglamentaris.

Article 69.- Qualsevol modificació que una indústria, inclosa en els grups A i B del Catàleg d'activitats potencialment Contaminadores (Decret 833/1975) desitgi introduir en les matèries primeres, les maquinàries, els processos de fabricació o el sistema de depuració d'afluent gasos ha de ser posada en coneixement de l'Ajuntament i seguir el tràmit d'autorització previst per a la instal·lació, l'ampliació o la modificació d'indústries, sempre que pugui afectar l'emissió de contaminants a l'atmosfera,

Article 70.- S'entén per contaminants de l'atmosfera, entre altres, les matèries que es relacionen a l'annex del Decret 833/1975 de protecció del medi ambient atmosfèric.

Article 71.-

1 S'entén per nivell d'emissió la concentració màxima admissible de cada tipus de contaminant abocat a l'atmosfera, mesurat amb pes o amb volum segons la pràctica corrent internacional i en les unitats d'aplicació que corresponguin a cada un d'ells. El nivell d'emissió pot estar determinat pel pes màxim de cada substància contaminant abocada a l'atmosfera, sistemàticament, en un període de temps o per unitat de producció.

2 Els nivells d'emissió màxims no podran superar els indicats a l'annex del Decret 833/1975 citat anteriorment i a les normes derivades i concordants.

Article 72.- Malgrat complir-se allò que s'indica en l'article 71, quan els nivells d'immissió admissibles puguin ser superats per les emissions d'alguna nova activitat, l'Ajuntament, amb l'informe previ dels Serveis Tècnics Municipals, pot denegar la llicència corresponent.

Secció II: Sobre els gasos de sortida.

Article 73.- L'evacuació de gasos, de pols, de fums o d'altres emissions a l'atmosfera, s'ha de fer a través de xemeneies que han de complir tot el que s'especifica en l'annex II de l'ordre de 18 d'octubre de 1976 del Ministeri d'Indústria i Energia sobre prevenció i correcció de la contaminació de l'atmosfera.

Article 74.- Les instal·lacions noves, com també les que funcionin actualment, han de tenir registres per prendre mostres, similars als que s'indiquen en l'article 255 i següents.

Article 75.- Quan calgui prendre mesures en llocs poc accessibles, els titulars de les indústries tenen l'obligació d'instal·lar una plataforma o una bastida provisional que en faciliti l'accés. Aquests elements s'han de situar en el lloc que determini l'inspector i han de tenir una presa de corrent de 220-380V, d'una il·luminació suficient i condicions de seguretat adequades.

Article 76.- No es poden abocar a la claveguera gasos, fums, pols o altres emissions que, per les seves característiques, s'oposin a les limitacions que s'estableixen en el títol III sobre aigües residuals.

Article 77.- Els mètodes de mesura que s'emprin en cada cas han de ser els que homologa i recomana el Ministeri d'Indústria i Energia.

Article 78.- Per fer informes, proves i mesures dels nivells d'emissió, amb independència dels que facin els serveis municipals, es pot recórrer a les entitats col·laboradores del Ministeri d'Indústria en matèria de contaminació atmosfèrica. En aquest cas, les despeses han d'anar a càrrec del titular de la instal·lació.

Article 79.- Els titulars de les indústries han de disposar del llibre-registre corresponent, en el qual s'ha d'anar anotant les revisions periòdiques i els resultats de les mesures realitzades que s'han obtingut, d'acord amb la normativa vigent. Aquest llibre ha d'estar sempre a disposició dels serveis tècnics municipals.

Secció III: Sobre els dispositius de control

Article 80.-

1 Les activitats industrials potencialment contaminadores de l'atmosfera han de tenir autocontrol de les emissions dels seus contaminants atmosfèrics.

2 Les indústries classificades en els grups B i C del Catàleg d'activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera han d'efectuar controls de les emissions amb la freqüència que indiquin els serveis tècnics municipals, sota la supervisió d'aquests i han de remetre els resultat de les mesures.

Article 81.-

1 Segons el que es preveu en l'article anterior, l'Ajuntament, quan ho consideri convenient, pot exigir a les indústries noves i a les que ja existeixin que instal·lin equips i aparells per mesurar les emissions de contaminants, que poden ser automàtics i continus i amb registrador incorporat quan tècnicament i econòmicament sigui viable. Aquests instruments poden ser controlats pels tècnics municipals, si ho decideix l'Ajuntament.

2 En determinats casos es pot imposar la transmissió de la informació que han recollit aquests equips i aparells fins a un quadre de control central, propietat de l'Ajuntament o d'un altre organisme oficial competent. Els fulls de registre de paper continu s'han de conservar durant tres anys.

Article 82.-

Quan els serveis tècnics municipals ho considerin necessari poden exigir que s'instal·lin aparells registradors continus per controlar el funcionament efectiu de les mesures correctores, i el titular de l'activitat ha de remetre aquests registres als serveis municipals, amb la freqüència que aquests assenyalin.

Article 83.- Les empreses industrials han de comunicar a l'Ajuntament tan aviat com es pugui, les anomalies o les avaries de les instal·lacions o sistemes de depuració dels efluent gasosos que puguin repercutir en la qualitat de l'aire de la zona, amb la finalitat que l'autoritat municipal ordeni les mesures d'emergència adequades. Aquestes anomalies o avaries s'han de reflectir en el llibre-registre a què es refereix l'article 79.

Article 84.- Com a mínim un cop a l'any, les indústries del grup A del Catàleg d'activitats potencialment contaminadores han de mesurar els contaminants abocats a l'atmosfera. Si els serveis tècnics ho consideren convenient, aquesta freqüència es pot augmentar. Els resultats d'aquesta mesura s'han de remetre als serveis tècnics municipals, els quals l'han de supervisar.

Article 85.- En cas que s'incompleixi el que s'indica en els articles anteriors, l'Ajuntament o entitats col·laboradores de l'administració han de fer les mesures i les empreses han de pagar les despeses que hi hagi, amb independència de la possible sanció administrativa.

Article 86.- S'entén per inspecció a l'efecte d'aquest capítol, cada acte que tingui per objecte comprovar les emissions de contaminants a l'atmosfera com també la seva incidència sobre l'ambient; l'eficàcia, el funcionament i el manteniment de les instal·lacions correctores implantades per les activitats per reduir la quantitat de les emissions; el correcte disseny, muntatge i ús de les instal·lacions de fabricació que poguessin incidir sobre el medi ambient; així com tot acte que tingui per finalitat verificar les condicions tècniques o administratives o comprovar l'autorització de funcionament d'una instal·lació, als efectes d'emissió de contaminants a l'atmosfera.

Article 87.- L'Ajuntament ha d'inspeccionar les activitats industrials potencialment contaminadores de l'atmosfera pel que fa a l'emissió, sempre que es presenti una denuncia fonamentada, se suposi que la contaminació pugui ser excessiva o quan ho requereixi la planificació que estableixin els serveis municipals.

Article 88.-

1 Les inspeccions a què es refereix l'article anterior comprenen les verificacions següents:

a) comprovació que es continuen complint satisfactòriament les condicions establertes en les autoritzacions;

b) comprovació que es respecten els nivells d'emissió imposats a la indústria, com també la seva incidència sobre la qualitat de l'aire.

2 Les inspeccions, les mesures, les proves, els assajos, les comprovacions i els actes similars que assumeixi l'Ajuntament i es determinin en aquest títol, se'ls poden fer els serveis de l'Ajuntament mateix, o es poden dur a terme mitjançant l'assistència tècnica d'entitats col·laboradores de l'administració, degudament autoritzades i reconegudes.

Article 89.-

1 Els tècnics municipals i el personal oficialment designat per fer la inspecció i la verificació de les instal·lacions han de tenir, en l'exercici de les seves funcions, la consideració d'agents de l'autoritat a l'efecte del que es disposa en la legislació penal.

2 Els tècnics municipals, quan exerceixin la seva missió, poden anar acompanyats dels experts que considerin necessaris, els quals han d'estar subjectes a les normes de secret administratiu.

Article 90.-

1 En el supòsit que durant una inspecció municipal es detecti que s'han infringit les normes d'emissió de contaminants, l'Alcalde pot ordenar d'ofici les mesures que cregui necessàries i requerirà el titular que, en el termini que es fixi realitzi les mesures correctores en les deficiències observades.

2 En aquells casos en què, com a conseqüència de la infracció de les normes d'emissió, es produeixi una greu situació de contaminació atmosfèrica amb risc per a la salut humana o per a l'ambient, l'Alcalde exigirà la paralització de la indústria fins que s'hagin dut a terme les mesures correctores convenients.

CAPÍTOL V: SOBRE ACTIVITATS DIVERSES

Secció I: Sobre garatges, tallers i d'altres

Article 91.- Tots els garatges, els aparcaments i els tallers de reparació d'automòbils, tant si són públics com si són privats, han de disposar de ventilació suficient que garanteixi que en cap punt pugui produir-se una acumulació de contaminants a causa del funcionament dels vehicles.

Article 92.- La ventilació pot ser natural o forçada. En qualsevol cas, les mesures que s'adoptin per distribuir l'aire interior han d'aconseguir que en cap punt dels locals es pugui arribar a concentrar més de 50 ppm de monòxid de carboni.

Article 93.-

1 S'entén per ventilació natural aquella que disposa d'una superfície lliure, en comunicació directa amb l'exterior, d'1 m² per cada 200m² de superfície. La superfície dels accessos, si sempre són oberts, es pot prendre en consideració.

2 Quan la ventilació sigui natural, les sortides d'aire han d'estar 3m allunyades de qualsevol forat de finestra aliè al garatge, com a mínim.

3 Per garantir una ventilació natural correcta de tota la superfície del garatge s'ha d'exigir, a més, que cap punt d'aquest estigui allunyat, en línia recta, més de 25m d'un forat de ventilació de superfície no inferior a 0.25 m².

Article 94.- En garatges situats en patis d'illes o en espais interiors es permet que hi hagi forats de ventilació directa, sempre que estiguin 15m separats de les alienacions interiors dels edificis, com a mínim.

Article 95.-

1 Quan la ventilació natural sigui insuficient, s'ha d'instalar ventilació forçada, que ha de calcular-se per evitar concentracions de monòxid de carboni superiors a 50 ppm en qualsevol punt del local.

2 Com a valor de partida pot estimar-se el cabal d'aire de ventilació necessari per produir sis renovacions per hora.

Article 96.-

1 A partir de 1.000m² de superfície en els aparcaments públics, i de 2.500m² en els privats, és preceptiva la instal·lació de detectors de monòxid de carboni, a raó d'1 per cada 300m² de superfície o fracció, situats entre 1,5 i 2m d'alçada respecte del terra i en llocs representatius.

2 Els detectors han d'instal·lar-se d'una manera que accionin automàticament la instal·lació de ventilació forçada quan la concentració de CO sigui superior a 50ppm.

Article 97.- L'extracció forçada de l'aire dels garatges i dels tallers instal·lats en edificis ha de fer-se per xemeneies adequades que compleixin les condicions indicades a l'article 60.

Article 98.- Els tallers que facin operacions de pintura, les han de portar a terme en l'interior d'una cabina especial que ha de depurar els gasos i ha de disposar de xemeneia independent que sobrepassi en 2 metres l'alçada de l'edifici propi o confrontant en un radi de 15 metres. En determinats casos, i mitjançant una autorització municipal expressa, es pot prescindir de xemeneia sempre que estiguin dotades de sistemes de depuració homologats. En qualsevol cas, la ventilació del local ha de fer-se sense causar molèsties.

Secció II: Altres activitats

Article 99.- Les indústries de neteja de roba i les tintorereries han de tenir xemeneies de ventilació dels locals, independentment de les pròpies instal·lacions de combustió i dels aparells de neteja. En determinats casos, i mitjançant una autorització municipal expressa, es pot prescindir de la xemeneia en els aparells de neteja de roba, sempre que estiguin dotats de depuradors adequats degudament homologats. En qualsevol cas, la ventilació del local s'ha de fer sense produir molèsties.

Article 100.-

1 Els establiments d'hosteleria com bars, restaurants, cafeteries i d'altres d'anàlegs, en el cas que s'hi facin operacions de preparació d'aliments que originin gasos, fums i olors, han de complir tot el que s'estableix a la secció III d'aquest capítol i han d'estar dotats de ventilació mitjançant una xemeneia que compleixi el que es disposa a l'article 60.

2 Aquells establiments d'hosteleria que no serveixin menjars convencionals, sinó que només serveixin aperitius, no cal que instal·lin la xemeneia, sempre que la renovació de l'aire del local no produeixi molèsties als veïns.

Article 101.- Les instal·lacions provisionals o temporals, com per exemple plantes d'aglomerat asfàltic, de preparació d'àrids, de formigonats, o altres de similars han de comptar amb l'autorització municipal corresponent, i han de complir les prescripcions i els límits d'emissions assenyalats per a aquests casos en la normativa vigent.

Article 102.- En les obres d'enderroc i en altres activitats que produeixin pols, quan no sigui possible canalitzar les emissions, han d'adoptar-se les mesures necessàries perquè a una distància de 2,5m en horitzontal des del límit físic de l'espai en què es duu a terme l'activitat, la qualitat de l'aire es mantingui dins dels límits assenyalats per la normativa vigent.

Secció III: Sobre el condicionament de locals

Article 103.-

1 L'evacuació de l'aire calent o enrari, producte del condicionament de locals quan el volum de l'aire evacuat sigui inferior a 0.2 m³/s, s'ha de fer d'una manera que el punt de sortida de l'aire sigui a 2m de qualsevol forat de finestra situat en el pla vertical, com a mínim.

2 Per a volums d'aire compresos entre 0.2 i 1 m³/s, el punt de sortida ha de ser a 3 m de qualsevol finestra situada en el pla vertical i 2 m en el pla horitzontal, com a mínim. Així mateix, la distància mínima entre la sortida de l'aire i el punt més pròxim de finestra situada en diferent paràmetre ha de ser de 3,5 m.

3 En cas que siguin situades en façanes, l'alçada mínima sobre la vorera ha de ser de 2 m i ha de tenir una reixeta de 45° d'inclinació, que orienti l'aire cap a dalt.

4 Per a volums d'aire superiors a 1 m³/s, l'evacuació s'ha de fer a través de la xemeneia, la qual ha de tenir una alçada que superi en 2 m l'edifici propi o el confrontant en un radi de 15 m. La ventilació de locals que destinin una superfície superior a 200 m² a l'ús públic, s'ha de fer també amb conducte cobert.

Article 104.- Les torres de refrigeració s'han de situar a la cota més elevada de l'edifici i a més de 15 m dels forats de façana pròxima o, si es troben en un altre emplaçament, s'han de situar també a 15 m de forats o façanes amb finestres.

Article 105.- Tot aparell o sistema de condicionament que produeixi condensació ha de tenir, necessàriament una recollida i una conducció d'aigua eficaç, que impedeixi que es produeixin goteres a l'exterior.

Article 106.- La ventilació dels centres de transformació pot ser natural o forçada. En el cas de la ventilació natural, les reixetes de sortida de l'aire calent o enrari, com a mínim han de ser a 2 m de qualsevol forat de finestra, o d'una presa d'aire d'altres activitats ja instal·lades, situada en pla vertical. En el cas de la ventilació forçada, el punt d'evacuació complirà el que es disposa a l'article 103.

CAPÍTOL VI: SOBRE LES OLORS

Article 107.-

1 Es prohibeix tota emissió d'olors que produeixi molèsties i provoqui incomoditats al veïnat, bé sigui en forma d'emissions de gasos o de partícules sòlides o líquides.

2 Les activitats que produeixin els tipus de molèsties descrites anteriorment, han de situar-se d'acord amb el que preveu en aquest títol i en altres disposicions de rang superior. L'autoritat municipal competent pot fixar el seu emplaçament mitjançant una resolució raonada, en aquells casos que tinguin una importància excepcional.

3 Per determinar un emplaçament adequat cal tenir en compte el tipus d'activitat, els informes tècnics, les mesures preventives, les correctores i les reparadores i la necessitat que siguin pròximes al veïnat o no, com també els vents dominants si fa al cas.

4 La concessió de llicència s'ha de fer només quan l'activitat es trobi dotada de tots els elements correctors i evacuadors necessaris per evitar qualsevol tipus de molèstia al veïnat.

5 Les activitats que tinguin per objecte expandir o emmagatzemar mercaderies de descomposició fàcil han de comptar obligatòriament amb cambres frigorífiques de característiques i de dimensions adequades, amb la finalitat d'evitar qualsevol tipus d'emanació olorosa que es converteixi en molèstia o incomoditat per al veïnat.

Article 108.-

1 En totes les indústries o en les activitats que produeixin olors durant el seu funcionament, independentment que els generadors de calor i les seves sortides de fum compleixin el que s'estipula en aquest títol, es prohibeix de fer-hi qualsevol mena de finestres o de forats practicables que posin en comunicació el recinte industrial amb l'atmosfera.

2 La ventilació a les indústries o activitats citades ha de ser forçada i l'extracció de l'aire enrarit s'ha de fer a través de la xemeneia corresponent.

3 Aquelles activitats o indústries que produeixin dejeccions d'animals o residus pudents han de situar-se a una distància adequada del nucli urbà, que no produeixi molèsties als veïns.

4 Els gasos que, per les seves característiques organolèptiques produeixen molèsties o irritacions a les mucoses nasals, han de ser evacuats a través de conduccions estanques i amb ventilació forçada.

CAPÍTOL VII: SOBRE LA CONTAMINACIÓ ATMOSFÈRICA PRODUÏDA PER VEHICLES DE MOTOR.

Article 109.- Els usuaris de vehicles de motor que circulin dins el terme municipal tenen l'obligació de mantenir en correcte funcionament els motors amb la finalitat de reduir les emissions de contaminants a l'atmosfera, i han de complir en tot moment la normativa vigent en aquesta matèria.

Article 110.- Totes les mesures o inspeccions tècniques que es facin per comprovar les emissions dels vehicles han de seguir mètodes i procediments de mesura homologats, recollits a la normativa vigent. Així mateix, els aparells utilitzats en les mesures han de correspondre a tipus aprovats i degudament contrastats pel Ministeri d'Indústria i Energia.

Article 111.- Als assaigs per mesurar l'opacitat dels fums en els centres de control, s'ha de presentar el vehicle amb el carburant habitual del mercat, sense haver-hi afegit cap tipus d'additiu. Si el tècnic inspector sospita que n'hi ha en el carburant utilitzat, pot extreure'n una mostra en una quantitat inferior a 1 litre per tal d'analitzar-lo posteriorment. En aquest cas, la mesura no és vàlida fins que els resultats de l'anàlisi confirmen les característiques del carburant.

Article 112.- Les inspeccions tècniques de vehicles o de motor s'han de fer en els centres que tingui l'Ajuntament, o en les dependències d'entitats col·laboradores de l'administració degudament autoritzades, segons el que determina la legislació vigent.

Article 113.-

1 Els vehicles automòbils amb motor d'encesa per guspira han de complir en tot moment els límits d'emissions de monòxid de carboni que fixa la normativa vigent.

2 Amb la finalitat de mesurar les emissions d'aquests vehicles, els inspectors municipals poden aturar-los en qualsevol lloc i moment. Un cop feta la mesura, s'ha de donar al conductor una acta amb el resultat d'aquesta. En el cas que les emissions superin els límits admissibles, s'ha de seguir l'expedient sancionador corresponent.

3 Quan els vehicles amb motor d'encesa per guspira se sotmetin voluntàriament a una revisió en algun dels centres oficials de control i els resultats que s'obtinguin siguin favorables, aquests s'han de considerar igualment com a vehicles controlats.

Article 114.-

1 Els vehicles amb motor diesel han de tenir un precinte d'injecció de combustible i han de complir en tot moment els límits d'emissions que fixa la normativa vigent.

2 Tots els vehicles automòbils amb motor diesel s'han de sotmetre anualment, a una inspecció tècnica per conèixer el funcionament pel que fa a l'emissió de fums a l'atmosfera i adoptar, en cas necessari, les mesures correctores adequades.

Article 115.-

1 La qualificació de vehicle controlat té un any de vigència, durant el qual aquells que l'hagin obtingut no han de ser sancionats en primera instància i han de disposar d'un termini per fer la correcció, quan se'ls ho demani.

2 El certificat de control s'ha de considerar vàlid fins un mes després que caduqui, sempre que s'hagi presentat una petició de revisió abans que hagi caducat i la data concertada per aquesta sigui dins del mes de pròrroga.

Article 116.-

1 En qualsevol cas, els agents de la policia local poden valorar visualment les emissions de fums de tots els vehicles de manera que, quan creguin que les d'un vehicle determinat són excessives li requereixin que es presenti en un centre de control en el termini de 15 dies, per a fer-li la inspecció corresponent i la comprovació de les emissions corresponents.

2 Si el vehicle no es presenta en el temps indicat, l'autoritat municipal, després de fer els tràmits reglamentaris, ha d'imposar la sanció corresponent.

Article 117.- Si, un cop presentat el vehicle, el resultat de la inspecció és favorable, la denúncia ha de quedar sense efecte. En el cas que resulti desfavorable s'ha d'imposar la sanció corresponent i s'ha de concedir un termini nou de 15 dies per presentar el vehicle degudament corregit. En cas contrari s'han d'imposar sancions majors.

Article 118.- Quan, a criteri dels agents municipals, les emissions es considerin manifestament abusives poden obligar el conductor del vehicle a dirigir-lo a un centre de control en aquest mateix moment per fer-hi la comprovació de les emissions sense permetre la manipulació del motor. Un cop coneguts els resultats d'aquestes emissions pot obrir-se l'expedient sancionador corresponent.

Article 119.- Totes les empreses que disposin d'un parc de 10 vehicles diesel o més, que circulin habitualment pel municipi, han de presentar a l'Ajuntament un programa detallat del manteniment d'aquests vehicles, que han de comprovar i aprovar els serveis tècnics de l'Ajuntament.

Article 120.- Complint la tasca de vigilància, els agents de la Policia local poden situar-se a la sortida dels parcs d'automòbils d'aquestes empreses per recomanar

que no surtin a la via pública aquells vehicles que, a criteri seu, generin emissions excessives. En el cas de no atendre aquesta recomanació, els agents han d'actuar d'acord amb el que es disposa a l'article 118.

TÍTOL III: SOBRE LES AIGÜES RESIDUALS

CAPÍTOL I: OBJECTIUS I ÀMBIT D'APLICACIÓ

Article 121.-

1 Aquest títol té com a objectiu establir les disposicions bàsiques necessàries perquè en l'abocament, en la conducció, en el tractament i en el control de les aigües residuals, es garanteixin en tot moment la salut humana, la protecció de l'ambient i la preservació dels recursos naturals. També vol garantir una gestió coordinada i eficaç en matèria d'obres i de serveis d'evacuació, de tractament i de recuperació de les aigües residuals, com el finançament de les obres i dels serveis esmentats.

2 El que es disposa en aquest títol és d'aplicació general a tot el territori municipal pel que fa als abocaments que s'efectuïn a la xarxa de clavegueram municipal.

CAPÍTOL II: INSTRUCCIONS D'ÚS I DE PRESA A LA XARXA DE CLAVEGUERAM I ALS COL·LECTORS

Secció I: Sobre l'ús del clavegueram

Article 122.-

1 Tots els establiments tant els habitatges com els industrials han de complir les disposicions d'aquestes ordenances.

2 La connexió de les xarxes privades amb les xarxes locals municipals s'ha de fer de la manera que determinin els serveis tècnics de l'Ajuntament.

Article 123.-

1 Tots els establiments que tinguin la xarxa de clavegueres davant de la façana han de connectar-hi obligatòriament els sistemes d'abocaments, d'acord amb les prescripcions que s'especifiquen en aquesta ordenança.

2 En les zones on el clavegueram sigui de tipus separatiu només s'han d'admetre aigües residuals, tant domèstiques com industrials, i es prohibeix totalment de connectar-hi baixants o qualsevol altre conductor de pluvials o d'aigües industrials no contaminades.

Article 124.-

1 Quan no existeixi clavegueram públic davant de la finca, però n'hi hagi a una distància inferior a 100m, mesurats des del punt més proper al clavegueram i alineament amb els vials afectats, el propietari ha de conduir les aigües residuals fins al clavegueram públic construint un clavegueró. Els propietaris de les finques situades en el mateix tram poden sol·licitar-ho i construir-lo mancomunadament, d'acord amb les directrius de l'Ajuntament.

2 Si la distància de la finca al clavegueram, mesurada tal com s'ha especificat en l'apartat anterior, és superior als 100 m, no s'ha d'autoritzar l'edificació ni l'ús industrial del solar, llevat que el propietari, prèviament o simultàniament a la petició de llicència d'edificació o d'ús, presenti un projecte de desguàs, el qual ha de ser aprovat per l'Ajuntament. Mentre les obres de canalització del desguàs no hagin finalitzat correctament, no es pot donar la llicència d'activitat.

Article 125.- Els establiments, tant d'habitatges com industrials, situats en zones on no hi hagi clavegueram han de recollir i depurar les aigües pluvials i residuals individualment i n'han d'informar l'Ajuntament presentant la memòria descriptiva corresponent i els plànols. L'aprovació de la instal·lació necessària per poder ocupar la finca no eximeix de connectar posteriorment a la xarxa general de clavegueram, quan es construeixi aquesta.

Article 126.- Els establiments que ja siguin construïts en el moment d'entrar en vigor aquesta ordenança i que tinguin desguàs a cel obert o per mitjà d'un pou negre o fossa sèptica, tenen l'obligació d'enllaçar el desguàs esmentat a la xarxa de clavegueram, sempre que sigui tècnicament possible i a partir d'un requeriment de l'Ajuntament.

Secció II: Sobre la presa d'aigua dels establiments Industrials

Article 127.- Les connexions dels establiments industrials a la xarxa, han de ser independents per a cada un d'ells.

Article 128.- Tots els establiments de les classes II, III i IV que aboquin aigües residuals han de tenir una arqueta de registre d'accés a cada clavegueró de desguàs. L'arqueta s'ha d'instal·lar a l'exterior sempre que sigui possible, i en cap cas no hi pot haver cap connexió posterior per part de l'establiment. Les dimensions no han de ser inferiors de 60x60 cm de superfície i ha de tenir una fondària per sota del nivell inferior de la canonada de desguàs, encara que, a criteri dels serveis tècnics de l'Ajuntament, poden acceptar-se altres configuracions si les circumstàncies ho justifiquen.

Article 129.- Per a un mateix establiment, i en la mesura que sigui possible, ha d'haver-hi un únic punt d'abocament.

Article 130.-

1 Els establiments de la classe IV han de construir un canal PARSHALL d'acord amb les normes que figuren a l'article 131 d'aquestes ordenances.

2 L'esmentat canal s'ha de situar preferentment en el mateix pou de registre, i en cap cas l'establiment no pot fer una connexió posterior.

Article 131.- Per determinar els cabals abocats s'han de seguir les normes internacionals ISO-1438(1980) i ISO-4359 (1983) que descriuen els mètodes per mesurar cabals d'aigua en canal obert utilitzant vessadors de parets primes i canals venturi.

Article 132.- El registre ha de ser accessible en tot moment als serveis tècnics competents perquè puguin obtenir mostres.

Secció III: Sobre les condicions de connexió, de conservació i de manteniment

Article 133.- La connexió i l'abocament a les xarxes generals de col·lectors o a les estacions depuradores s'ha d'efectuar d'acord amb els condicionants que estableixi l'Ajuntament en l'autorització del permís corresponent, regulat al capítol III d'aquest títol.

Article 134.-

1 La conservació i el manteniment de les xarxes de clavegueram municipal va a càrrec de l'Ajuntament.

2 La conservació i el manteniment de les xarxes privades va a càrrec de la persona (o de les persones), natural o jurídica, que les utilitzi.

3 Les connexions a les xarxes públiques són responsabilitat dels propietaris. Davant de qualsevol anomalia o defecte, l'Ajuntament ha de requerir als propietaris que, en el termini que assenyali, les reparin o les netegin, a més d'imposar la sanció corresponent, si fa al cas. En cas que s'incompleixi aquest termini, l'Ajuntament pot fer les reparacions que calgui a càrrec de l'infractor.

Article 135.- Sense el permís corresponent de l'Ajuntament, cap persona no pot efectuar modificacions ni reparacions ni cap altra manipulació sobre els col·lectors existents.

CAPÍTOL III: SOBRE LA REGULACIÓ DELS ABOCAMENTS

Article 136.-

1 Els serveis tècnics municipals o l'administració competent en matèria d'aigües residuals han d'elaborar un Cens d'abocaments en què s'han de registrar els permisos concedits, la data de la concessió del permís, la classe d'activitat, el tipus, la localització, la composició, el cabal i la periodicitat de l'abocament, el procés, el titular de l'activitat generadora de l'abocament, el punt de l'abocament i tota mena de circumstàncies que es considerin rellevants i pertinents.

2 Prenent com a base el citat Cens, com també els resultats de les comprovacions efectuades a la xarxa, els serveis tècnics municipals han de quantificar periòdicament les diverses classes d'abocaments, amb la finalitat d'actualitzar les

limitacions de les descàrregues i les autoritzacions, com també disposar les actuacions preventives, les reparadores i/o les correctores que siguin necessàries.

Article 137.-

1 Es considerarà que s'ha produït una situació d'emergència quan, a causa d'una descàrrega (evacuació-injecció-dipòsit) perillosa o fortuïta d'abocaments industrials (o d'altres potencialment contaminants) s'originin, directament o indirectament, substàncies de tipus sòlid, líquid o gasós, que puguin perjudicar la integritat i el funcionament correcte de les instal·lacions de sanejament, o que posin en perill persones o béns en general.

2 Els titulars de les instal·lacions i/o de les activitats que, per la seva naturalesa, puguin ocasionar aquest tipus de descàrrega, han d'adoptar els sistemes de prevenció i de protecció necessaris per evitar-les i, si cal, arreglar-les o corregir-les. Els projectes detallats d'aquestes instal·lacions i/o activitats s'hauran de presentar a l'administració perquè s'aprovin, cosa que no eximeix el titular de les responsabilitats derivades d'una situació d'emergència.

3 Davant d'una situació d'emergència s'han d'adoptar, al més aviat possible, les mesures necessàries que es tinguin a l'abast per disminuir o reduir al màxim els efectes de l'abocament. Alhora s'ha de notificar immediatament a l'Ajuntament per sol·licitar ajut, amb la finalitat que aquest pugui prendre les mesures adequades de protecció de les instal·lacions municipals de sanejament. En un termini màxim de set dies posteriors a l'abocament accidental d'una descàrrega perillosa, l'interessat ha de remetre a l'Ajuntament un informe on s'ha de detallar la data, l'hora, la naturalesa, la causa del succés, com també les correccions efectuades "in situ" i, en general, totes aquelles dades que permetin als serveis tècnics municipals interpretar correctament l'emergència, avaluar-ne adequadament les conseqüències i proposar mesures preventives, reparadores i/o correctores per a aquestes situacions i posar-les en acció.

4 L'Ajuntament ha de facilitar un model d'instruccions a seguir davant d'una situació temporal de perill per descàrrega perillosa o fortuïta d'abocaments industrials o altres potencialment contaminants.

5 En aquest model s'ha d'incloure els números telefònics als quals l'usuari pot comunicar l'emergència, el primer dels quals ha de ser el de la depuradora receptora de l'efluent anòmal. En el supòsit que no pugui comunicar amb aquesta estació, pot trucar als números següents amb l'ordre que s'indiqui. Un cop establerta la comunicació, l'usuari ha d'indicar el tipus de productes i la quantitat que s'han abocat al col·lector.

CAPÍTOL IV: SOBRE EL CONTROL DE LA CONTAMINACIÓ EN ORIGEN

Article 138.-

1 Per ser instal·lades, ampliades, modificades o traslladades, les activitats classificades com a potencialment contaminadores necessitaran l'aprovació per part de l'Ajuntament dels tractaments previs a l'abocament que siguin necessaris per descarregar els seus abocaments amb els nivells de qualitat exigits en aquest títol.

2 L'usuari és responsable de la construcció, de l'explotació i del manteniment de les instal·lacions que siguin necessàries, amb l'objecte de satisfer les exigències d'aquest títol. La inspecció i la comprovació del funcionament de les instal·lacions és facultat i competència de l'Ajuntament.

Article 139.- Les aigües residuals procedents de les activitats classificades, que s'aboquin a la xarxa de clavegueram municipal i que posteriorment es tractin a les plantes de tractament de les aigües residuals municipals, han de tenir un tractament previ a l'abocament, per:

- . protegir la salut del personal de manteniment dels col·lectors i de les plantes de tractament;
- . assegurar que no es deteriorin els col·lectors, les plantes de tractament i els equips associats;
- . garantir que els abocaments de les plantes de tractament de les aigües residuals municipals no tinguin efectes negatius sobre el medi ambient i que les aigües receptores compleixin altres disposicions legislatives en vigor;
- . permetre l'evacuació de llots de les plantes de tractaments d'aigües residuals, amb la qualitat necessària per reciclar-los i evacuar-los.

CAPÍTOL V: SOBRE L'AUTORITZACIÓ D'ABOCAMENTS

Article 140.- Totes les activitats del terme municipal, siguin quines siguin les seves característiques, han de tenir solucionat el sistema d'abocament de les aigües residuals d'una manera que evitin la contaminació del medi. Les activitats classificades que aboquen aigües residuals als col·lectors municipals tenen l'obligació de sol·licitar de la corporació municipal el permís d'abocaments a la xarxa de sanejament.

Article 141.- 1 Els abocaments a les xarxes generals de sanejament que provinguin de les activitats classificades i tots els que siguin susceptibles d'alterar el medi només han de ser autoritzats quan siguin assimilables als de naturalesa urbana.

2 La resta d'abocaments que s'incloguin en algun dels supòsits següents han de presentar un projecte alternatiu de mesures preventives i correctores, prèviament a l'autorització:

. que suposin algun tipus de risc per a la xarxa general, ja sigui per les característiques corrosives, per la concentració de materials sòlids viscosos, per la naturalesa inflamable o explosiva o perquè es produeixin oscil·lacions fortes en el cabal de l'abocament;

. que per si mateixos, o en combinació amb altres abocaments, incideixin significativament en l'eficàcia del funcionament de l'estació depuradora;

. que contingui alguna mena de contaminants tòxics, que suposin una amenaça per a la qualitat de les aigües receptores de l'abocament.

3 Tot això s'entén sense perjudici de les autoritzacions o de les llicències que hagin de concedir altres organismes competents en aquesta matèria.

4 Les autoritzacions d'abocaments s'han de concedir específicament i segons el tipus d'activitat, procés i/o característiques de l'abocament corresponent, tal i com s'especifica en la legislació vigent.

Article 142.-

1 Per tramitar el permís d'abocaments s'ha d'adjuntar a la sol·licitud corresponent les dades exigides segons la legislació vigent.

2 No s'entén que s'ha concedit el permís d'abocaments fins que el sol·licitant obtingui obté l'autorització expressa.

3 Qualsevol modificació dels termes referits exigeix que se sol·liciti novament el permís d'abocament. La infracció a les prescripcions d'aquest títol i/o la falta de pagament de les taxes de depuració i d'abocament de les aigües residuals poden determinar la revocació del permís d'abocaments.

Article 143.- Totes les aigües residuals domèstiques han d'abocar-se al clavegueram municipal. En el cas que no hi hagi clavegueram, s'han d'evacuar a través d'un sistema autònom de sanejament.

Article 144.- L'Ajuntament ha d'autoritzar la descàrrega a la xarxa de sanejament, sempre que estigui subjecte als termes, als límits i a les condicions que s'indiquin.

Article 145.- Sense permís previ d'abocament, l'Ajuntament no ha d'autoritzar:

a) obrir, ampliar o modificar una indústria;

b) construir, reparar o remodelar un clavegueró o un clavegueró longitudinal;

c) posar en funcionament activitats industrials potencialment contaminants, si prèviament els serveis tècnics municipals no han aprovat, instal·lat i, si cal, comprovat l'eficàcia i el funcionament correcte dels tractaments previs a l'abocament en els termes sol·licitats;

d) preses a la xarxa que no siguin independents per a cada indústria. Quan això no sigui possible, s'ha de proposar com a alternativa una solució tècnicament adequada que permeti diferenciar els abocaments. Si diferents usuaris aboquen a la mateixa claveguera, l'Ajuntament pot exigir que s'instal·lin equips de control separats si les condicions de l'abocament ho aconsellen. Les instal·lacions de vigilància i de control s'han de construir d'acord amb els requisits de l'Ajuntament;

e) descarregar a una claveguera que estigui fora de servei;

f) utilitzar aigües procedents de cabals públics, d'aigües subterrànies o de la xarxa amb l'única finalitat de diluir les aigües residuals.

Article 146.-

1 Els instruments de planificació municipal han d'incloure mesures que adequin la capacitat de depuració disponible a la xarxa municipal amb les necessitats de depuració existents o previsibles.

2 Igualment, s'han d'incloure en els programes d'adequació els convenis, els terminis i els mitjans financers disponibles per dur a terme la política de sanejament.

Article 147.- Els titulars dels abocaments d'aigües residuals han de satisfer la taxa de sanejament, de conformitat, si cal, amb el que s'estableix a l'ordenança fiscal corresponent.

CAPÍTOL VI: SOBRE LIMITACIONS ALS ABOCAMENTS

Article 148.- És totalment prohibit abocar a la xarxa de clavegueram -directament o indirectament- els productes següents:

a) Gasolina, benzè, naftalè, fuel-oil, petroli, alcohol, olis volàtils o qualsevol altre sòlid, líquid o gas, inflamable o explosiu, en cap quantitat.

b) Qualsevol sòlid, líquid o gas tòxic o verinós, ja sigui pur o barrejat amb altres residus en quantitats que puguin constituir un perill per al personal de neteja i de conservació de la xarxa o ocasionar molèsties en les plantes de depuració.

c) Aigües residuals amb valors de ph inferiors a 5,5 o superiors a 9,5.

- d) Substàncies sòlides o viscoses, capaces de causar obstruccions o ocasionar molèsties en l'explotació de les depuradores, és a dir: cendres, carbonat, fang, palla, encenalls, metall, vidre, draps, plomes, quitrà, plàstics, sang, desferres d'animals, vísceres, etc.
- e) Qualsevol líquid o vapor a temperatures superiors a 40° C.
- f) Dissolvents orgànics i pintures.
- g) Carbur càlcic.
- h) Sulfurs, que excedeixin en 5 ppm en S.
- i) Cianurs, que excedeixin en 2 ppm en CN.
- j) Formoldehits, que excedeixin en 20 ppm en HCHO.
- k) Diòxid de sofre, que excedeixin en 5 ppm en SO².
- l) Alcohols, que excedeixin en 20 ppm en CH²OH-CH³.
- m) Abocaments de matèries greixoses o olis minerals o vegetals, que excedeixin en 250 ppm mesurats com a greix total.
- n) Abocaments procedents de processos de galvanitzat o cromats.
- o) Líquids que continguin productes susceptibles de precipitar, dipositar o reaccionar amb les aigües residuals, produint substàncies compreses en qualsevol dels apartats anteriors.
- p) Qualsevol substància capaç d'originar perturbacions en la marxa de la instal·lació de depuració.
- q) Líquids o sòlids en suspensió - 350 ppm.

Article 149.- Per als abocaments procedents d'activitats s'ha de complir els requisits següents:

1 No es poden abocar aigües residuals amb DQO > 500 ppm.

2 No es poden abocar aigües residuals amb DBO > 250 ppm.

3 No es pot abocar un cabal, amb els valors de càrrega anteriors, superior al 2% del cabal corresponent al d'habitants equivalent (he) de disseny de la instal·lació receptora de les aigües (el valor considerat quant a cabal per he és 250 l/d).

4 Els valors de càrrega i cabal poden superar-se fins un 300%, en puntes de duració < 1 hora, sempre que el producte de càrrega per cabal sigui constant, és a dir, que els augments de la càrrega es corresponguin amb disminucions proporcionals de cabal i al contrari.

Article 150.- Pel que fa a abocaments específics de camions cisterna s'han de complir els requisits següents:

1 S'ha de presentar un document en què consti les dades d'identificació i de localització del productor de l'aigua residual i del transportista, com també la declaració del cabal i del tipus d'aigua residual, quant a la seva procedència i toxicitat, degudament emplenat i signat pel productor de l'aigua residual i pel transportista d'aquesta.

2 S'han de pagar les anàlisis que es fan per comprovar la declaració, la procedència i la toxicitat, sobre les mostres extretes i en el moment de fer la descàrrega.

3 S'ha d'avisar prèviament.

Article 151.- Això no obstant, els abocaments procedents d'activitats que puguin superar els valors anteriors, en tots els casos han de sotmetre's a un acord especial entre l'activitat i l'administració actuant.

Article 152.- Les aigües residuals industrials, i totes aquelles potencialment contaminants, recollides als col·lectors municipals, per a les quals no existeixi tractament posterior adequat en plantes de tractaments municipal abans d'anar a un canal receptor, s'han d'ajustar en tot moment a les lleis i a les disposicions legals que estiguin en vigor.

Article 153.- Les aigües residuals industrials i totes aquelles potencialment contaminants que s'aboquin a la xarxa municipal de sanejament, s'han d'ajustar a les especificacions que es presenten als articles 148, 149, 150 i 151 d'aquestes ordenances, que recullen l'interval de les característiques i de les concentracions màximes permeses en els abocaments als col·lectors municipals.

Article 154.-

1 La relació establerta als articles 148, 149 i 150 d'aquestes ordenances s'ha de revisar periòdicament i en cap cas s'ha de considerar exhaustiva ni excloent.

2 Si alguna instal·lació industrial aboca productes que no s'inclouen en aquesta relació, l'administració municipal ha d'assenyalar les condicions i les limitacions per abocar cada producte. Així mateix, i d'acord amb l'article 138 d'aquestes ordenances, poden establir-se formes alternatives, sempre que ho permetin la magnitud de les instal·lacions municipals depuradores i la capacitat d'assimilació del mitjà receptor.

CAPÍTOL VII: SOBRE LES MOSTRES I LES ANÀLISIS

Article 155.-

1 Les instal·lacions productores d'aigües residuals han de tenir necessàriament en els dipòsits, els registres, les arquetes i els altres estris adequats que permetin prendre les mostres representatives i mesurar-les.

2 Les preses de mostres i les anàlisis s'han de fer d'acord amb les modalitats i amb els procediments de mesura i d'anàlisi que estableixi la Junta de Sanejament, en el Decret 320/1990 de 21 de desembre, o en altres que s'estableixin en el futur.

Article 156.-

1 Les mostres s'han de prendre d'una manera que s'asseguri la representativitat i en una quantitat suficient per poder fer-ne tres parts iguals per a les operacions que s'han de fer al laboratori.

2 Les mostres s'introduiran en recipients adequats, segellats i etiquetats convenientment per impedir-ne la manipulació. En les etiquetes hi constarà:

- . Un número d'ordre,
- . la descripció de la matèria continguda,
- . el lloc precís de la presa,
- . data i hora de la presa,

CAPÍTOL VIII: INSPECCIONS

Article 157.- Els serveis de l'Ajuntament corresponents han de fer periòdicament la inspecció i la vigilància de les instal·lacions d'abocament d'aigua a la xarxa de clavegueram, de les arquetes de registre i instal·lacions de l'usuari, amb l'objecte de comprovar el compliment del que es disposa en aquest títol.

2 Per iniciativa de l'Ajuntament, quan aquest ho consideri adequat, o a petició dels interessats, poden fer-se inspeccions i/o controls dels abocaments de les aigües residuals.

Article 158.- La inspecció i el control consistirà, totalment o parcialment, a:

- . revisar les instal·lacions,
- . mesurar el cabdal (m³/hora),
- . comprovar els elements de mesura,
- . prendre mostres per fer l'anàlisi posterior,
- . fer anàlisis i mesures "in situ",
- . aixecar l'acta d'inspecció,
- . comprovar qualsevol altre extrem rellevant de l'abocament o de la instal·lació inspeccionada.

Article 159.- Cal que es faciliti l'accés dels inspectors a les diferents instal·lacions, amb la finalitat que puguin actuar amb més eficàcia en les tasques de control i de vigilància. S'han de posar a disposició seva totes les dades, les analítiques i les informacions en general que sol·licitin, s'ha d'evitar d'entrebancar i d'obstaculitzar la inspecció.

Article 160.-

1 Els inspectors han d'acreditar la seva identitat mitjançant la documentació que expedeixi l'Ajuntament.

2 No cal notificar prèviament les visites, sempre que es facin dins l'horari oficial de funcionament de l'activitat, s'ha de facilitar l'accés a les instal·lacions en el moment en què es produeixin.

Article 161.- L'inspector ha d'aixecar una acta de la inspecció que faci l'Ajuntament, en què han de constar les dades d'identificació de l'usuari, les operacions i els controls realitzats, els resultats de les mesures i de les preses de mostres, i qualsevol altre fet que ambdues parts considerin convenient de fer constar per ambdues parts. L'inspector i l'usuari han de signar l'acta i l'usuari n'ha de rebre una còpia.

Article 162.- La inspecció i el control per part de l'Ajuntament es refereix també, si fos el cas, a les plantes de tractaments previs a l'abocament o de depuració de l'usuari, tal i com s'indica a l'article 138 d'aquesta ordenança.

Article 163.- L'industrial té l'obligació de facilitar informació sobre la declaració de càrrega contaminant a què fa referència el decret 286/1992 de 24 de novembre de la Junta de Sanejament, segons els models proposats o d'altres que estableixin en el futur.

TÍTOL IV: REGIM SANCIONADOR

Article 164.- Efectes d'incomplir la normativa.

1 Constitueixen infraccions les inobservances de les disposicions contingudes en aquesta ordenança, tant per acció com per omissió.

2 També constitueixen infracció qualificada, segons el resultat que comporti i el grau en què es produeixi:

a) la negativa o la resistència a facilitar la labor inspectora o de vigilància de l'administració.

b) la negativa o la resistència a subministrar dades o facilitar la informació que demanin les autoritats competents o els seus agents, per complir les seves funcions, i subministrar informació o documentació falsa, inexacta, incompleta o que indueixi a error, explícitament o implícitament.

Article 165.-

1 L'òrgan competent ha de decidir les sancions amb multes que poden arribar fins a vint-i-cinc mil pessetes, i per fer la gradació, s'ha de tenir en compte:

a) la bona o la mala fe dels infractors.

b) la capacitat econòmica del subjecte infractor;

c) el fet d'haver comès repetidament infraccions;

d) la transcendència social;

e) la quantitat del benefici il·lícit;

f) El fet que l'objecte de la infracció sigui o no sigui autoritzable;

g) el grau d'incompliment efectiu dels supòsits previstos en aquesta ordenança.

2 La multa màxima de 25.000 pessetes prevista en aquest precepte s'ha d'adaptar en cada moment a la quantia màxima que per infracció de les ordenances locals estableixi la llei.

3 A banda que s'imposi la multa corresponent, els agents de l'autoritat han d'impedir l'exercici de l'actuació il·lícita i han d'adoptar les mesures cautelars necessàries a aquest efecte, i s'ha d'arribar, si s'escau, a l'execució subsidiària a càrrec de l'infractor.

4 Es considera com a atenuant la circumstància que l'infractor reperi les deficiències comprovades o els danys causats en el termini que en cada cas assenyali l'òrgan competent. En aquests casos, s'atenua la quantia de la sanció pecuniària, i es pot arribar a la condonació mitjançant la substitució de la multa per una obligació positiva de restitució o reparació dels béns danyats.

5 Les sancions previstes en aquesta ordenança s'han d'aplicar sense perjudici d'exercir les accions civils i penals que caigui emprendre en cada cas en defensa del bé públic i de les persones.

A aquest efecte, l'Ajuntament pot exercir l'acció popular prevista als articles 101 i 270 de la Llei d'enjudiciament criminal, en persecució de les faltes i dels delictes que es cometin contra les persones i els béns dels ciutadans de Vilafranca del Penedès.

6 Quan els incompliments de les disposicions d'aquesta ordenança suposin infraccions de normes de rang superior s'ha d'incoar l'expedient sancionador corresponent i s'han d'aplicar les sancions d'acord amb la legislació vigent en cada matèria.

Article 166.- Responsabilitat per infraccions.

1 Seran responsables de les infraccions:

a) els titulars de les llicències municipals, siguin persones físiques o jurídiques;

b) els explotadors del negoci, igualment persones físiques o jurídiques. En el cas que no coincidissin amb el titular de la llicència, la responsabilitat s'atendrà subsidiàriament;

c) els autors materials de les infraccions, per acció o per omissió. Quan aquests siguin menors d'edat, respondran dels incompliments els pares, els tutors o els qui tinguin la guarda legal.

2 La responsabilitat administrativa per les infraccions a què fa referència aquesta ordenança és independent de la responsabilitat civil, penal o d'altre ordre que, si s'escau, pugui exigir-se als interessats.

Article 167.- Procediment sancionador

1 Les infraccions contra les disposicions de d'aquesta ordenança s'han de sancionar d'acord amb el procediment abreujat previst a l'article 18 del Decret 278/1993 de 9 de Novembre, del Consell Executiu de la Generalitat.

2 Un cop dictat l'acord d'iniciació del procediment sancionador, l'instructor ha de formular una proposta de resolució en què s'han d'exposar els fets imputats a

l'expedientat, les infraccions que aquests puguin constituir, les sancions aplicables, l'autoritat competent per resoldre i la normativa que li atorga la competència. Aquesta proposta de resolució s'ha de notificar als interessats, juntament amb l'acord d'iniciació de l'expedient i la indicació que es tracta d'un procediment abreujat, per tal que en el termini de deu dies puguin aportar les proves que vulguin presentar i al·legar el que considerin convenient en defensa dels seus drets o interessos.

Transcorregut aquest termini, i després de l'eventual pràctica de la prova, l'instructor, sense cap altre tràmit, ha d'elevat l'expedient a l'Alcaldia perquè es prengui la resolució definitiva que correspongui. Les sancions han de ser executives des del moment en què siguin definitives en via administrativa.

Article 168.-

1 Les infraccions a què fa referència aquesta ordenança prescriuen al cap de sis mesos, llevat que una norma de rang superior estableixi un període de prescripció més ampli.

2 Aquest termini començarà a comptar des del moment en què s'ha comès la infracció.

3 Les infraccions derivades de l'exercici irregular d'una activitat s'entenen continuades i no comença a córrer el termini de prescripció fins que no desaparegui la causa de la infracció.

4 Qualsevol actuació de l'administració en relació amb les infraccions interromp la prescripció i s'ha d'iniciar, novament, el còmput del termini fixat a l'apartat 1.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Els preceptes que estableix aquesta ordenança s'entenen sense perjudici de les intervencions que corresponguin fer a altres organismes de l'administració en l'àmbit de les seves respectives competències.

*Modificació introduïda en virtut de l'acord del Ple Municipal de data 9 d'abril de 1996 (BOP 144 del 15-6-96):

"DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

En relació amb l'aplicació d'allò que disposa l'article 29 d'aquesta Ordenança, sobre els aparells condicionadors d'aire.

Serà exigible íntegrament respecte de les instal·lacions d'aparells que tinguin lloc a partir de la seva entrada en vigor.

Quant als equips ja instal·lats amb anterioritat a aquesta entrada en vigor, i sempre que el seu titular pugui acreditar fefaentment aquesta circumstància o bé li consti a l'Ajuntament per raons objectives, el règimen jurídic aplicable serà el següent:

a) Sempre que es produeixin obres de reforma o de rehabilitació d'importància en l'immoble, i també quan es procedeixi a la substitució total o substancial dels equips condicionadors, caldrà donar compliment estricte a allò que disposa l'article 29 de l'Ordenança.

b) Les limitacions establertes pel que fa als nivells de soroll i de vibracions, així com al prohibició de vessament d'aigües de condensació a la via pública, seran aplicables a tots els aparells sense excepció, independentment de la seva data d'instal·lació. En el supòsit de contravenció l'Ajuntament podrà dictar les ordres d'execució adients per tal de subsanar les deficiències observades i, si són incomplertes, es podrà disposar la inutilització i els precintes de l'aparell, sens perjudici de la imposició de les sancions procedents.

c) Quan a la resta de prescripcions de l'article 29, relatives entre d'altres aspectes a la ubicació dels equips i sortides d'aire, seran d'aplicació acomplert el termini de cinc anys a partir de l'entrada en vigor de la normativa. Transcorregut aquest període, els aparells i sortides disconformes amb els preceptes aprovats hauran de ser retirats o adaptats".

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resten derogades totes les altres normes, d'igual rang o inferior que s'oposin, contradiguin o resultin incompatibles amb les disposicions d'aquesta ordenança.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta ordenança entrarà en vigor una vegada el seu text i l'acord d'aprovació hagin estat publicats íntegrament en el Butlletí Oficial de la Província i hagi transcorregut el termini previst a l'article 65.2 de la Llei 7/1985, Reguladora de les bases de règim local.

DILIGÈNCIA. Aquesta Ordenança ha estat aprovada definitivament pel Ple Municipal, en sessió celebrada el dia 9 de maig de 1995.

Vilafranca del Penedès, 10 de maig de 1995

El secretari,

Francesc Giralt i Fernàndez.

ANNEX 1: HORARIS

ARTICLE	APARTAT	CONCEPTE	HORARI
23		Prohibició de fer soroll, cantar o cridar amb un to de veu excessivament alt.	
30	1 i 2	Prohibició de fer treballs a la via pública que produeixin sorolls que superin els límits establerts.	Laborables: de 22h a 8h Festius: de 22h a 9h
31		Prohibició de carregar i descarregar mercaderies i de manipular caixes, contenidors, etc.	

ANNEX 2: TAULA DE NIVELLS SONORS MÀXIMS PERMESOS

	NIVELL SONOR EXTERIOR MÀXIM EN dB(A)		NIVELL SONOR INTERIOR MÀXIM EN dB(A)	
	DIA	NIT	DIA	NIT
<u>ZONA DE RECEPCIÓ</u>				
NO INDUSTRIAL	55	45	40	30
INDUSTRIAL *	65	55	45	35

* S'exceptuen els habitatges que hi hagi a la mateixa zona on s'apliquen els nivells de la zona no industrial.

L'horari de nit va de les 22h 01m a les 8h 00m del dia següent. L'horari de dia va de les 8h 01m a les 22h 00m del mateix dia.

ANNEX 3: DEFINICIONS REFERENTS AL SOROLL AMBIENTAL

DECIBELS: Escala convinguda habitualment per mesurar la intensitat del so.

FONT DE SOROLL AERI: Una instal·lació, una activitat o un ús tindrà la consideració de font de soroll aeri quan produeixi, en règim de funcionament, un nivell de soroll aeri superior a 60 dB(A), mesurat a les proximitats del tancament limítrof amb altres locals i dintre del local mateix.

FONT DE SOROLL D'IMPACTE: Una instal·lació, una activitat o un ús tindrà la consideració de font de soroll d'impacte quan, en règim de funcionament, produeixi en els locals que en siguin receptors o en altres edificis un nivell de soroll aeri superior als de l'annex 2, deguts a impactes sobre els elements constructius.

NIVELL SONOR ESCALA A: El nivell de pressió sonora en decibels, mesurat mitjançant un sonòmetre en filtre de ponderació A. El nivell així obtingut s'anomena dB(A) o dB A.

Els nivells sonors calculats en projectes i les lectures o registres realitzats mitjançant equips de mesurament s'expressaran en dB(A) (decibels escala de ponderació A).

NIVELL SONOR EXTERIOR: A l'efecte d'aquesta ordenança, és el nivell sonor en dB(A) procedent d'una activitat (font emissora) i mesurat a l'exterior.

NIVELL SONOR INTERIOR: A l'efecte d'aquesta ordenança, és el nivell sonor en dB(A) procedent d'una activitat (font emissora) i mesurada a l'interior de l'edifici receptor.

NIVELL EQUIVALENT, L_{eq} : Paràmetre de mesura del nivell energètic d'un soroll amb fluctuacions al llarg del temps que el fa equivalent a un soroll estacionari fàcilment quantificable.

NIVELL DE PIC: És el nivell instantani màxim que es produeix durant un interval de temps determinat.

PERCEPCIÓ DE VIBRACIONS: Mínim de moviment del sòl, parets o estructures capaces d'originar en les persones una consciència de vibració per mètodes diferents, com les sensacions tàctils o visuals d'objectes en moviment.

PRESSIÓ SONORA: La diferència instantània entre la pressió originada per l'energia sonora i la pressió mitjana baromètrica en un punt determinat de l'espai.

SO: Qualsevol oscil·lació de pressió, desplaçament de partícules, velocitat de partícules o qualsevol paràmetre físic, en un medi amb forces internes que n'origina compressions o refraccions.

La descripció del so pot incloure qualsevol de les seves característiques, com la intensitat, la duració i la freqüència.

SO IMPULSIU: So de molt curta durada generalment inferior a 1 segon amb una abrupta pujada i una ràpida disminució. Com a exemples de sorolls impulsius s'inclouen explosions, impactes de martell de forja, descàrrega d'armes de foc, etc.

SONÒMETRE: Instrument proveït d'un micròfon amplificador, amplitjanador de pressió sonora (RMS), integrador, indicador de lectura i de corbes de ponderació, que s'utilitza per a mesurar nivells de pressió sonora. Les mesures de nivell de soroll es fan amb l'instrumental adequat segons les normes UNE 20.500; 21.314, 74.002 i 74.040.

SOROLL: Qualsevol so que molesti o incomodi els éssers humans o que produeixi o tingui l'efecte de produir un resultat psicològic o fisiològic advers sobre les persones.

SOROLL DE FONTS: L'existent en absència de soroll pertorbador.

MÈTODE DE MESURA DEL SOROLL

NIVELL SONOR EXTERIOR: El micròfon de l'equip de mesura s'ha de col·locar a una distància de 3 metres de la façana o de la línia de propietat de l'establiment o activitat emissora i entre 1,2/1,5 metres d'alçada sobre el sòl.

NIVELL SONOR INTERIOR: El micròfon de l'equip de mesura s'ha de col·locar en el centre de l'habitació o a una distància no inferior a 1 metre de la paret i a una alçada d'1,2/1,5 metres.

El nivell sonor interior s'ha d'utilitzar com a indicador del grau de molèstia per soroll en un edifici, quan se suposi que el soroll es transmet des del local emissor per

l'estructura i no per via aèria de façana, finestres o balcons. En aquest cas, el criteri a aplicar serà el de nivell sonor exterior.

S'han de fer tres mesures de soroll, separades un minut cada una, i en cada una d'aquestes mesures, s'ha de seleccionar el valor més representatiu i deixant de banda els increments de valor produïts per pertorbacions externes a la font sonora que es mesura.

ANNEX 4: SOROLLS MÀXIMS ADMISSIBLES EN VEHICLES

1. Vehicles als quals és aplicable:

n Tots els vehicles excepte la maquinària d'obres i les màquines agrícoles automotores

2. Límits màxims: Decibels(A)

2.1 Tractors agrícoles

n Amb potència fins a 200 CV DIN 91

n Amb potència superior a 200 CV DIN 91

2.2 Ciclomotors i vehicles automòbils de cilindrada no superior a 50 cm³

n De dues rodes 82

n De tres rodes 84

2.3 Altres vehicles automòbils

n De dues rodes:

- Cilindrada entre 50 i 80 Cm³ 82

- Cilindrada entre 80 i 175 Cm³ 82

- Cilindrada superior a 175 Cm³ 84

n De tres rodes:

- Cilindrada superior a 50 Cm³ 87

n De quatre rodes o més:

- Vehicles destinats al transport de passatgers, amb nou seients o menys amb el conductor inclòs 82

- Vehicles destinats al transport de passatgers, amb més de nou seients, inclòs el del conductor, i amb una massa màxima autoritzada superior a 3,5 tones:
 - * Amb un motor de potència inferior a 150 kw 84
 - * Amb un motor de potència igual o superior a 150kw 84

- Vehicles destinats al transport de passatgers, amb més de nou seients, inclòs el del conductor, vehicles destinats al transport de mercaderies:
 - * Amb una massa màxima autoritzada no superior a les 2 tones 89
 - * Amb una massa màxima autoritzada superior a les 2 tones però que no ultrapassi les 3,5 tones 89

- Vehicles destinats al transport de mercaderies, amb una massa màxima autoritzada superior a 3,5 tones:
 - * Amb un motor de potència inferior a 75 kw 89
 - * Amb un motor de potència igual o superior a 75 kw, però inferior a 150 kw 89
 - * Amb un motor de potència igual o superior a 150kw 89